צרות של ארנבות

הנס וילהלם

רלף היה ארנב שאהב כדורגל יותר מכל דבר בעולם. הוא יכול היה לשחק כדורגל כל היום ולא רצה להפסיק.
"בוא הביתה רלף" קראה לו אמא "צריך להתלבש יפה למסיבת יום ההולדת של אחותך".
"בווו" קרא רלף.
זה היה הדבר האחרון שעניין אותו.

"ראה כמה אתה מלוכלך" נזפה בו אמא "עלה למעלה והחלף בגדים מיד. האורחים יגיעו בעוד רגע."
רלף ראה שאמא שמה נרות על עוגת יום ההולדת של אחותו ליסה. היא גם הכינה עוגת שוקולד. רלף אהב מאוד עוגת שוקולד.

הוא עדיין כעס כי נאלץ לעזוב את משחק כדורגל שלו.
"המסיבה יכלה להיות הרבה יותר מעניינת אילו יכולנו לשחק כדורגל במקום לשיר שירים טיפשים" הוא מלמל "בוודאי נשחק בכיסאות מוסיקליים או משחקים טיפשים אחרים."
הוא התכונן לאט והגיע האחרון למסיבה.

אחרי שכולם שרו "היום יום הולדת" אמא
של רלף התחילה לפרוס את העוגות.
רלף אמר "אני רוצה פרוסת עוגת שוקולד."

"לא, אינך יכול לטעות מעוגת השוקולד" אמרה אמא
"זה בשביל הגדולים. הילדים אוכלים את עוגת יום
ההולדת."
"אבל אני לא רוצה את עוגת יום ההולדת. אני רוצה
עוגת שוקולד" קרא רלף ורקע ברגליו.
"לא!" אמרה שוב אמא.
רלף כעס ולא שלט יותר בעצמו.
הוא עשה דבר מכוער.
"אם לא אקבל את העוגה, אז גם אחרים לא!"
קרא וירק על העוגה!

וי! עכשיו הוא היה
בצרה צרורה.

"רלף, איך יכולת!" קראה אמא "עלה לעליית הגג.
אטפל בך אחר כך!"
לחייו של רלף האדימו כשעלה למעלה. אך לא היה לו אכפת. בעלית הגג היה הרבה מקום. שם היה גם חדר העבודה של אבא שצבע ביצים לחג. היה גם הרבה מקום כדי להתאמן בבעיטות.

אך פתאום רלף שמע קריאות בהלה למטה, ומרחוק נשמע גם שיר מפחיד.

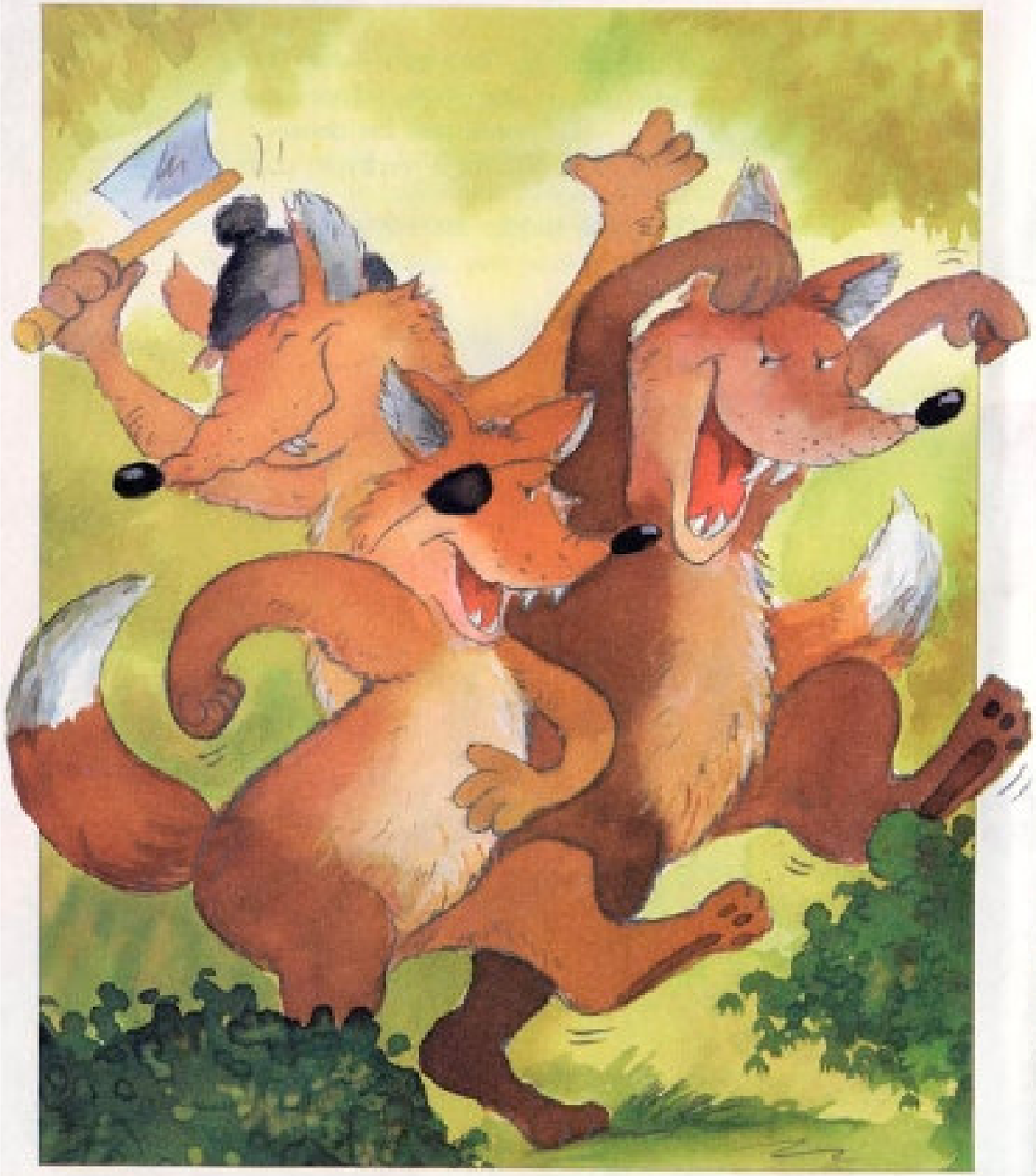

"ארנבות טיר, טיר טיר,
יתבשלו מיד בסיר.
שימו לב, אנו באים
ותהיו מבושלים!"
נשמע קול מחוץ לחלון.
רלף הביט החוצה וראה שלושה
שועלים גדולים מתקרבים לביתם.
הוא ידע שכולם עכשיו בצרה צרורה.

למטה שררה בהלה. הארנבות
חסמו את הדלתות והחלונות. אחר
כך כולם ירדו למרתף, שהיה
המקום הבטוח ביותר.
בכל המהומה שכחו בכלל על רלף.

רלף חשב מהר.
הוא מצא סל ביצים שהיה מוכן
בחדר ורוקן אותו דרך החלון.

כשהשועלים התקרבו בריצה הם החליקו
בתוך הבלילה של ביצים שבורות, גלשו
ונפלו ועלו זה על זה והתנגשו זה בזה.
הם לא היו מוכנים לכך. שרוטים ומכוסים
בחלבון דביק הם הביטו למעלה וראו את
רלף הצוחק מחלון עליית הגג.
הם התלחשו ביניהם ואז נעלמו
בין השיחים.

כעבור זמן מה השועלים חזרו עם סולם ארוך מאוד.
הם התחילו לטפס אל חלון עליית הגג.
אבל רלף היה כבר מוכן. הוא ערך שורה של פחיות צבע שמצא בחדר ושפך אותם לפי הסדר על השועלים. תחילה הצהוב, אחר כך הכחול, הסגול, ובסוף הפח הגדול של צבע אדום בהיר.
זה היה יותר מדי בשביל השועלים. הם נסוגו מהר אל השיחים.
"הידד! נצחון!" קרא רלף והתחיל שוב לבעוט בכדור שלו.

אבל מיד אחרי כן רלף שמע והרגיש מכות כבדות. הכל בחדר התחיל לרעוד.
מה קורה עכשיו?

השועלים חזרו! והם עדיין ניסו לפרוץ את הדלת ולחדור פנימה.
"בום! בום! בום!
אנו באים שוב
רוצים לאכול צלי ארנבים!"
רלף ידע שהוא זקוק לעזרה. הוא חשב על הפר ברוטוס, אך הפר היה בסככה. והסככה הייתה רחוקה מאוד.
יש רק עוד אפשרות אחת, חשב.

הוא שם את הכדור שלו על אדן החלון. זו תהיה הבעיטה החשובה ביותר שעשה אי-פעם.
הוא בעט בכל כוחו.
הכדור עף בקשת ונעלם בתוך חלון הסככה.
"הה, הה.. לא קלעת בנו" צחקו השועלים והם דפקו שוב בכוח בדלת החסומה.

בתוך הסככה החיות ישנו שנת אחר הצהריים שלהן כשהכדור עף דרך החלון. הוא פגע בזנבו של התרנגול.
"קי-קי-רי-קי" צעק התרנגול והכדור המשיך ופגע בתרנגולת.

"קרר" קירקרה התרנגולת
והטילה ביצה...

...שנפלה על החזיר. החזירונים פרצו
בצחוק רם. הם צחקו וקפצו עד שהפילו
כד חלב. החלב נשפך על

התיש התחיל להתנער מהחלב והעיר
את הכבשים שמבוהלים הפילו סולם
וחבילות חציר.

וחבילות החציר נפלו ישר על ראשו של הפר ברוטוס!
ברוטוס לא אהב שיעירו אותו משנת אחר הצהריים שלו. הוא כעס מאוד. הוא פרץ את דלת הסככה והתחיל להשתולל. שום דבר לא יכול היה לעצור אותו. היה רק דבר אחד שברוטוס שנאה יותר מהפרעת השינה. זה היה הצבע האדום!
וזה היה בדיוק מה שראה כשפרץ מהסככה.

שלושה שועלים צבועים באדום!
ברוטוס התנפל עליהם והם ברחו
ביללות ובצעקות רמות.
רלף ידע שעכשיו הם כבר לא יחזרו.
"הידד ברוטוס!" הוא קרא מחלונו
"עשינו זאת!"

הסכנה חלפה. הארנבות יצאו מהמרתף. כשנודע להן מה עשה רלף, נתנו לו קריאת "הידד!" רמה. ואחר כך חגגו לא רק את יום ההולדת אלא גם את מזלם הטוב. ליסה אמרה לכולם "רלף הוא בוודאי שחקן כדורגל הטוב ביותר בכל העולם. אף אחד אחר לא יכול היה לתת בעיטה כזו."

כולם אכלו את עוגת יום ההולדת.
ואחר כך כולם שיחקו.
כדורגל כמובן!